

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 248/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou Mgr. Monikou Brunovou, Račianska 153, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 50/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 30 Cb 50/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje vysloviť príkaz konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v napadnutom konaní o zaplatenie 359,50 eur s príslušenstvom.

3. Sťažovateľka uvádza, že návrh na vydanie platobného rozkazu podala na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorý v predmetnej veci 11. mája 2020 vydal platobný rozkaz sp. zn. 25 Up 716/2020. Žalovaný podal proti nemu odpor a domáhal sa postúpenia veci miestne príslušnému súdu. Vec bola postúpená okresnému súdu a zaevidovaná na okresnom súde pod spisovou značkou napadnutého

konania 22. septembra 2020. Sťažovateľka namieta nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý jej dupliku žalovaného doručil až 3. februára 2022 (po 16 mesiacoch od postúpenia veci), preto 31. januára 2023 podala sťažnosť na prieťahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Jej sťažnosť bola okresným súdom č. k. 1 SprV 107/2023 z 24. februára 2023 vyhodnotená ako dôvodná, pričom nad rámec okresný súd uviedol, že zákonná sudkyňa vo veci nariadila termín pojednávania na 24. apríl 2023.

4. Na základe uvedeného sťažovateľka namieta neprimeranú dĺžku napadnutého konania a je toho názoru, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušovaniu jej označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd vzhľadom na okresným súdom uvedenú skutočnosť, nariadený termín pojednávania na 24. apríl 2023 (táto skutočnosť bola sťažovateľke známa ešte pred dorúčením sťažnosti ústavnému súdu), zisťoval aktuálny stav v napadnutom konaní. V súčinnosti s okresným súdom mu bola poskytnutá kópia zápisnice z predmetného pojednávania, z ktorej vyplýva, že sťažovateľka na predmetnom pojednávaní vzala svoju žalobu späť v celom rozsahu a žiadala zastaviť konanie, čomu súd aj vyhovel.

7. Uvedené zistenia podľa názoru ústavného súdu majú podstatný význam pre posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti. V dôsledku späťvzatia návrhu samotnou sťažovateľkou možno napadnuté konanie považovať za skončené, čím bol zároveň odstránený aj namietaný stav právnej neistoty sťažovateľky.

8. Pokiaľ ide o namietaný postup okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd pripomína, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu

bud' nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Ústavný súd za relevantnú skutočnosť považoval to, že ústavná sťažnosť bola podaná (23. marca 2023) účelovo po tom, čo okresný súd určil termín pojednávania, na ktorom došlo k späťvzatiu žaloby samotnou sťažovateľkou, čo spochybňuje sťažovateľkine tvrdenia o stave pretrvávajúcej právnej neistoty, v dôsledku čoho je ovplyvnené aj jej ekonomické pôsobenie a podnikateľské záujmy.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania pred okresným súdom (nepresahujúca tri roky) nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky. Preto jej sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

11. K takémuto záveru ústavný súd dospel aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až tri rokov, v závislosti od povahy a zložitosti veci, nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 50/2015, II. ÚS 344/2020).

12. Uvedený dôvod odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde sa rovnako týka aj namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže v namietanom postupe okresného súdu v napadnutom konaní *prima facie* nemožno badať prvky *denegatio iustitiae*, ktoré prichádzajú do úvahy v prípadoch extrémne dlhotrvajúcich prieťahov.

13. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu